

Η έκτρωση ως φόνος και απαντήσεις στον σύγχρονο δικαιωτισμό

/ [Γνώμες](#)

• **Γράφει ο πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου, Θεολόγος - ΜΑ (Ορθόδοξη Θεολογία) ΕΑΠ**

Αγαπητοί Αναγνώστες, είμαστε σε μια εποχή συγχύσεως όπου προβάλλονται συνεχώς τα δικαιώματα, ξεχνώντας όμως ότι υπάρχουν υποχρεώσεις έναντι στα δικαιώματα των άλλων και στη προκειμένη περίπτωση στο αγέννητο έμβρυο. Με αφορμή τα όσα έγιναν μετά τις δηλώσεις του αγαπητού και σεβαστού ηθοποιού Άρη Σερβετάλη. Οι γνωστοί πανελίστες στα πρωϊνάδικα έπεςαν να «τον φάνε» γιατί είπε τα αυτονόητα, στήνοντας λαϊκά δικαστήρια. Όλοι αυτοί ξεχνάνε για να λένε ότι λένε και να υποστηρίζουν ότι υποστηρίζουν κάποιοι άλλοι (κυρίως οι γονείς τους) δεν έκαναν έκτρωση!

Σε αυτό το άρθρο λοιπόν θα δούμε γιατί η Εκκλησία μας είναι αντίθετοι στις εκτρώσεις και θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε σύντομα σε διάφορα επιχειρήματα όλων αυτών που προβάλλουν τα δικαιώματα των γονέων, ξεχνώντας όμως και του εμβρύου! Ας ξεκινήσουμε :

Η Ορθόδοξη Εκκλησία αναγνωρίζει ως ιερή και ανεκτίμητη τη ζωή από τη σύλληψη. Ο Ψαλμωδός Δαβίδ δηλώνει: «Σὺ ἐποίησας τοὺς νεφροὺς μου, Κύριε, ἐν κοιλίᾳ μητρός μου με ἔπλασας» (Ψαλμός 138.13). Η αναφορά αυτή φανερώνει ότι ο Θεός είναι ο δημιουργός και κύριος της ανθρώπινης ζωής από την αρχή της ύπαρξής της. Η διδασκαλία της Εκκλησίας βασίζεται στην αδιαμφισβήτητη αξία του ανθρώπου, ο οποίος είναι πλασμένος κατ' εικόνα Θεού (Γεν. 1,27). Η ανθρώπινη ζωή, ως θείο δώρο, δεν μπορεί να τεθεί υπό ανθρώπινη διαχείριση κατ' επιλογήν.

Σύμφωνα με την Πατερική Παράδοση, η έκτρωση θεωρείται φόνος. Ο Μέγας Βασίλειος διακηρύσσει: «Ἡ ἐκτρώσασα ἀπολαμβάνει τιμωρίαν φονέως» (Κανών 2 Μ. Βασιλείου). Η Θεία Λειτουργία και ο εκκλησιαστικός βίος προασπίζουν τη ζωή ως άφθαρτο δώρο του Θεού. Επιπλέον, η εκκλησιαστική κανονική παράδοση περιλαμβάνει αυστηρά επιτήμια για όσους συμμετέχουν ενεργά σε έκτρωση, υπογραμμίζοντας την ηθική σοβαρότητα του ζητήματος. Η έκτρωση δεν είναι απλώς ένα ιατρικό ζήτημα, αλλά μια βαριά ηθική πράξη με βαθιές συνέπειες.

Μερικές απαντήσεις στις αντιρρήσεις του σύγχρονου δικαιωτισμού :

(α) «Το έμβρυο δεν είναι άνθρωπος»

Επιστημονικές μελέτες αποδεικνύουν ότι από τη σύλληψη το έμβρυο έχει ξεχωριστό γενετικό κώδικα και ιδιοσυγκρασία. Ουσιαστικά, το μοναδικό DNA του το καθιστά μία ανεξάρτητη ανθρώπινη ζωή. Η επιστημονική ιατρική επαληθεύει ότι η καρδιά του εμβρύου αρχίζει να χτυπά μέσα στις πρώτες εβδομάδες, επιβεβαιώνοντας τη ζωντανή του ύπαρξη. Η Εκκλησία στηρίζεται όχι μόνο σε θεολογικά, αλλά και σε επιστημονικά δεδομένα, απορρίπτοντας κάθε επιχείρημα ότι το έμβρυο δεν είναι ανθρώπινη ζωή.

(β) «Το δικαίωμα της γυναίκας»

Το δικαίωμα στη ζωή είναι υπέρτερο από το δικαίωμα της επιλογής. Κανένας άνθρωπος δεν έχει το δικαίωμα να αφανίζει μία άλλη ανθρώπινη ζωή. Η Εκκλησία υπογραμμίζει ότι το πραγματικό δικαίωμα είναι η διαφύλαξη της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και όχι η καταστροφή της ζωής. Οι γυναίκες που βρίσκονται σε δύσκολες καταστάσεις χρειάζονται στήριξη και βοήθεια, όχι μία λύση που προσφέρει μόνο πνευματικό και ψυχολογικό πόνο.

(γ) «Κατ' εξαίρεση άμβλωση, όταν υπάρχει κίνδυνος για τη μητέρα»

Η Εκκλησία αντιμετωπίζει με ποιμαντική ευαισθησία τέτοιες περιπτώσεις, προτρέποντας να γίνονται προσπάθειες διάσωσης και των δύο ζωών. Όταν

υπάρχει πραγματικός κίνδυνος για τη μητέρα, η εκκλησιαστική ηθική διδάσκει την προσεκτική αντιμετώπιση με σεβασμό και ηθική ευθύνη. Άλλωστε η σύγχρονη ιατρική προσφέρει πολλές δυνατότητες που μπορούν να σώσουν και τη μητέρα και το παιδί. Η Εκκλησία δεν εγκαταλείπει, ούτε φυσικά αφορίζει και στοχοποιεί τις γυναίκες που έκαναν έκτρωση, αλλά προτρέπει σε μετάνοια και θεραπεία μέσω των Ιερών Μυστηρίων. Η πνευματική υποστήριξη και θεραπευτική που παρέχει η Εκκλησία βοηθά την αποκατάσταση της ειρήνης και να επαναφέρει τη γαλήνη της ψυχής, αφού άλλωστε η οδός της μετάνοια είναι μία ανοιχτή πόρτα επιστροφής στο έλεος της θείας αγάπης Του Θεού.

Κλείνοντας το άρθρο μας Σχετικά όλα αυτά με την αυτοδιάθεση του σώματος κτλ και των δικαιωμάτων ισχύουν φυσικάαλλά πρέπει να καταλάβουν ότι υπάρχουν και δικαιώματα του εμβρύου που δεν έχει την πολυτέλεια να υψώσει ακόμη φωνή και φιλοξενείται προσωρινά στο σώμα της μητέρας για αυτό μη κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν και μάλιστα σε μια χώρα με τόση υπογεννητικότητα! Όλοι αυτοί που είναι υπέρ των αμβλώσεων θα τολμούσαν να σκοτώσουν μικρά παιδιά; Φυσικά όχι ! Γιατί είναι τότε υπέρ σε έμβρυα επειδή δεν γεννήθηκαν ακόμη; Η Ορθόδοξη θεολογία θεωρεί την έκτρωση ως φόνο ανθρώπινης ζωής, αλλά προσεγγίζει με αγάπη και φροντίδα όσους την έχουν διαπράξει και λόγω των πληγών έχουν πληγωθεί και χρειάζονται βοήθεια.

Ο Σαρκωμένος Λόγος, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, προτείνει με την απειρόκαρδη αγάπη Του την ελπίδα της σωτηρίας και της αποκατάστασης. Εκτός όμως από την Εκκλησία και ως πολιτεία και έθνος δεν έχουν την πολυτέλεια να χαραμίζονται ανθρώπινες ζωές όταν η υπογεννητικότητα μοιάζει να φέρνει μη αναστρέψιμες καταστάσεις που δυστυχώς αν δεν σταματήσουμε θα τις βρούμε μπροστά μας....μη γένοιτο!

Πηγή: pemptousia.gr